

Art. 7. Postanowienia rozporządzenia z dn. 26 marca 1920 r. (Dz. Ust. № 28 z r. 1920 poz. 170) i 6 kwietnia 1920 r. (Dz. Ust. № 32 z 20 r. poz. 190) w przedmiocie trybu udzielania pożyczek na pomoc rolną, o ile nie pozostają w sprzeczności z postanowieniami niniejszego rozporządzenia, obowiązują również przy udzielaniu pożyczek spółkom.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze województw, Białostockiego, Kieleckiego, Lubelskiego, Łódzkiego i Warszawskiego oraz na obszarze b. zaboru austriackiego.

Art. 9. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą w dniu ogłoszenia w Dz. Ust. Rzeczypospolitej Polskiej.

Warszawa, dnia 8 czerwca 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Bardel

296.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu

w sprawie wykonania ustawy z dnia 11 maja r. b. w przedmiocie przyjmowania obligacji austriackich pożyczek wojennych przy wpłatach na 5⁰/₀ długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920-go.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 11 maja 1920 r. w przedmiocie przyjmowania obligacji austriackich pożyczek wojennych przy wpłatach na 5⁰/₀ długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 zarządza się co następuje:

Art. 1. Obligacje austriackich pożyczek wojennych będą przyjmowane w myśl ustawy z dnia 11 maja r. b. (Dz. Ustaw № 42)—przy wpłatach na długoterminową pożyczkę państwową wewnętrzną z r. 1920 do wysokości 25⁰/₀ ogólnej sumy subskrybowanej, według przeciętnego kursu emisyjnego, który po przerachowaniu na marki polskie ustala się w wysokości 66 mk. pol. za każde 100 kor.

Obligacje te powinny posiadać kupony począwszy conajmniej od 1 maja 1919 r.

Art. 2. Przy wpłatach na wewnętrzną długoterminową pożyczkę państwową z roku 1920 będą przyjmowane tylko te obligacje austriackich pożyczek wojennych, które przy mającej być przeprowadzoną rejestracji zostaną zanotowane jako znajdujące się w posiadaniu obywateli polskich.

Art. 3. Przed przeprowadzeniem rejestracji, przewidzianej w art. 2 niniejszego rozporządzenia—wszystkie instytucje, przyjmujące wpłaty na rozpisane obecnie pożyczki państwowe z r. 1920, są upoważnione do przyjmowania obligacji austriackich pożyczek wojennych przy wpłatach na 5⁰/₀ długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920—do wysokości $\frac{1}{4}$ części ogólnie subskrybowanej sumy w każdym z następujących wypadków, a mianowicie:

- 1) jeżeli przedstawione obligacje austriackich pożyczek wojennych były zarejestrowane przez Polską Komisję Likwidacyjną,

- 2) jeżeli złożone obligacje austriackich pożyczek wojennych były subskrybowane w tej samej instytucji, która obecnie przyjmuje wpłatę na długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z roku 1920,
- 3) jeżeli ogólna suma, obligacji austriackich pożyczek wojennych, przedstawionych do wpłaty nie przewyższa 5.000 mk. polskich.

We wszystkich wyżej wymienionych wypadkach wpłata w obligacjach austriackich pożyczek wojennych może być przyjętą na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 z tem jednak zastrzeżeniem, że subskrybent udowodni w sposób niewątpliwy, iż przedstawione przez niego obligacje austriackich pożyczek wojennych subskrybował sam, a nie nabył z rąk osób trzecich.

Art. 4. Pozatem osoby, które przedstawia tymczasowe świadectwa imienne na dokonaną przez nie subskrybcję na długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920, wpłaconą w gotowiznie, będą mogły dokonać dodatkową subskrybcję na tę pożyczkę do wysokości $\frac{1}{3}$ sumy subskrybowanej w gotowiznie, uskuteczniając tę dodatkową wpłatę w obligacjach austriackich pożyczek wojennych.

Art. 5. Obligacje austriackich pożyczek wojennych, stanowiące własność osób prywatnych, które udowodnią, że nie mają ich więcej ponad 700 mk. — tudzież obligacje austriackich pożyczek wojennych, stanowiące własność instytucji użyteczności publicznej—mogą być na warunkach określonych w ustawie z 11 maja r. b. przyjmowane przy wpłatach na długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z roku 1920—do wysokości 50% ogólnie subskrybowanej sumy za specjalnem zezwoleniem Dyrekcji Okręgów Skarbowych w b. Galicji, a Izb Skarbowych w Lublinie i Kielcach—w b. Królestwie Kongesowem.

Art. 6. Jeżeli na pewną część sumy subskrybowanej zostaną wpłacone obligacje austriackich pożyczek wojennych, to na wydawanych świadectwach tymczasowych długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920—miejsce sprzedaży umieści obowiązkowo na odwrotnej stronie świadectwa tymczasowego adnotację:

„wpłacono w gotówce mk. polsk. słownie
wpłacono w obligacjach austriackich pożyczek wojennych mk. polsk.
. słownie (bez prawa lombardu)
razem mk. polsk. słownie

(podpis, pieczęć i data)

Jeżeli zaś początkowo subskrybcja została dokonana tylko w gotówce, później zaś dodatkowo, na mocy art. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia — w obligacjach austriackich pożyczek wojennych, to będą wydawane na te dodatkowe wpłaty oddzielne tymczasowe świadectwa, na których odwrotnej stronie miejsca sprzedaży umieści obowiązkowo następującą adnotację:

„wpłacono dodatkowo do świadectwa tymczasowego №
w obligacjach austriackich pożyczek wojennych. **Prawo lombardu nie przysługuje.**

(podpis, pieczęć i data)

na odwrotnej zaś stronie świadectwa tymczasowego, wydanego poprzednio przy wpłacie gotówkowej — miejsce sprzedaży umieści obowiązkowo adnotację następującego brzmienia:

„przyjęto dodatkową wpłatę w pożyczce austriackiej wojennej na sumę mk. polsk. słownie

(podpis, pieczęć i data)

Art. 7. Przy wpłatach obligacji austriackich pożyczek wojennych na 50% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 będą wydawane tymczasowe świadectwa wyłącznie imienne, nie zaś na okaziciela.

Art. 8. Świadectwa tymczasowe, wydane na długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z roku 1920, na które wpłata została całkowicie dokonana w austriackich pożyczkach wojennych, nie mogą być przyjmowane do lombardowania przez Polską Krajową Kasę Pożyczkową.

Pod zastaw tymczasowych świadectw, na które została dokonana wpłata częściowo w gotowiznie, częściowo zaś w obligacjach austriackich pożyczek wojennych,—Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa będzie udzielała pożyczki w wysokości 80% wyłącznie od sumy wpłaconej w gotowiznie.

Warszawa, dnia 21 maja 1920 r.

Minister Skarbu:
w z. *R. Rybarski*